

הפורחת בכל יום..

הניוז היומי של דרשו.

Dirshu
דרשו ד' ועוזו
קרן עולמית לחינוך
ועידוד לימוד התורה

יום שני כ"ה אב תשפ"ב | דף היומי בבלי: כתובות מז.

דף היומי בהלכה: מסעיף ג' עד תחילת סימן מ"א.

מוסר: שמירת הלשון - פרק ט"ז 'עוד אמרינן' עד פרק ט"ז 'ולפלא גדול'.

קנין חכמה הלימוד השבועי: שער יחוד המעשה פרק ה' 'וכאשר יתיאש היצר... מצד הגאות והגאון' עד 'ואם לא תשמע לוי'

להצטרפות לקבלת הפותח בכל יום במייל: dirshu@dirshu.co.il

החוקר ביקש מסמך היסטורי - וקיבל כדור הרגעה | ויותר על 12,000 שקלים - וקיבל בתוך חודש
פי שלושה! | האם אפשר לתפוס מקום באוטובוס בשביל מישהו אחר? | 2471

הסיפור היומי

לקראת זמן אלול: דרשו יוצא למבצע חלוקה של עשרות אלפי ספרי קודש

במבצע יחולקו אלפי סטים של משנה ברורה במהדורת 'דרשו', ספרי 'חפץ חיים' שבהוצאת הארגון וספרי 'מועד לדוד'

במהלך החלוקה, לפנות בהקדם ולמלא טופס רישום. את הטופס ניתן למלא בעמדות 'נדרים פלוס' טופס דרשו חלוקת ספרים. חשוב לציין, כי לאחר לימוד הלקחים מהחלוקות הקודמות, העומס וההוצאה הכספית הגדולה שהעניין גרם לגבאים, ולאור ההצלחה בחלוקה הקודמת, לכן הוחלט שגם הפעם יובאו הספרים במשלוח עד לפתח ביתו של הגבאי, או לבית הכנסת, לפי בחירתו. זאת, בכפוף לתשלום סמלי והשתתפות של 30 שקלים עבור דמי המשלוח.

הנהלת 'דרשו' מדגישה, כי ההחלטה לאלו בתי כנסת לשלוח ספרים, ואלו יצטרכו להמתין לחלוקה הבאה, תתקבל רק לאחר שיצטברו הטפסים השונים, לפי קריטריונים שנקבעו על ידי ההנהלה.

בכל מקרה, דמי המשלוח ייגבו כמובן רק מבתי הכנסת שבקשתם לקבל ספרים תאושר.

חשוב לציין, כי בחלוקה זו, חובה למלא את הטופס הממוחשב, ולא יתקבלו פקסים או פניות טלפוניות למשרדי דרשו.

בימים אלו יוצא ארגון 'דרשו' למבצע ענק של חלוקת ספרים לבתי כנסת והיכלי התורה בכל רחבי הארץ. מדובר בספרים המודפסים בהוצאה לאור שע"י הארגון, ובחלוקה המתבצעת על פי צוואת מרנא החפץ חיים זצוק"ל, שכל המדפיס את ספריו יעניק ארבעה אחוזים מהם לבתי מדרש ללא כל עלות.

ב'דרשו' העניקו פרשנות רחבה במיוחד להוראתו של קדוש ישראל, ומבצעים חלוקה נדיבה של אחוזים גבוהים ביותר מספרי המשנה ברורה במהדורת 'דרשו' ששידוע נמכרה עד כה במאות אלפי עותקים. כך גם לגבי ספרי 'חפץ חיים' במהדורת 'דרשו' המחולקים גם הם לבתי כנסיות ובתי מדרשות.

עם הדפסתה של מהדורה נוספת של המשנה ברורה במהדורת 'דרשו', עם פירוש ה'ביאורים' ומוספים' אשר הפך לנכס צאן ברזל בהיכלי התורה, וכן הדפסה מחודשת של ספרי 'חפץ חיים' ו'שמירת הלשון', לאחר שהמהדורות הקודמות אזלו מחנויות הספרים, יוצא הארגון למבצע מחודש של חלוקת ספרים. ב'דרשו' פונים לגבאי בתי הכנסת שמעוניינים לקבל ספרים

כאמור, אין לשלוח פקסים או לפנות באמצעות הטלפון למשרדי דרשו בעניין זה, ואת הפנייה ניתן למלא אך ורק בעמדות נדרים פלוס'.

גם מי ששלח בעבר בקשה ומילא טפסים, חייב למלא את טופס הבקשה מחדש. יצוין, כי תינתן עדיפות למוסדות שלא קיבלו את הספרים בחלוקה הקודמת. ויש לציין בטופס עניין זה.

הסיפור היומי

במהלך שיחתנו סיפרתי לשכני לטיסה שאני רגיל לקחת עמי לנסיעות את הספר 'בקודש פנימה', אך הפעם לא השגתי אותו. "בקודש פנימה???" - הוא נובר בתיקו ומוציא את הספר. "הבאתי לך אותו"...

"אינני יודע חשבונות, ולא מנסה להבין, אני רק מתרגש ומשתף גם אתכם בגילוי המפעים שחוויתי"

אליי אחד מצוות שדה התעופה וקרא לי לבוא אחריו למטוס. אני עולה, והוא מראה לי מקום פנוי ליד אברך חסידי. אני מתרגש ממש. מכל האנשים שחיכו, קראו דווקא לי, ומכל הנוסעים נבחר לי שכן טוב כזה.

התיישבתי לידו ואמרתי לו שאני מודה לה' שסידר לי חבר נעים לנסיעה. נוכל להתחזק ביחד ולנצל את הזמן. הוא מספר לי שהוא בדרך לחתונה, ואני מספר לו שבנסיעות האחרונות היה לי חיזוק מיוחד מהספר 'בקודש פנימה', והפעם לא השגתי אותו.

"בקודש פנימה???" הוא נובר בתיק היד שלו ומוציא את הספר. "הבאתי לך את זה".

- הבאת לי?! מה פירוש?

"הפירוש הוא, שמעולם לא לקחתי את הספר הזה לנסיעות, ושמזמן לא עיינתי בו ולא פתחתי אותו, אבל הפעם 'משום מה', בדרך לצאת מהבית לשדה התעופה, ניגשתי לארון הספרים והוצאתי משם את הספר הזה, שיהיה".

- אתה חסיד בעלזא?

"לא, ואין לי שום מושג למה עשיתי זאת. עכשיו אני יודע".

הייתי כל כך נרגש. הקב"ה ראה שיש לי רצון, והוא ארגן לי את התקלה של סוכן הנסיעות, בחר בי מכל הממתנים כדי להושיב אותי בדיוק ליד האברך הזה, ושלח אותו להביא לי את הספר שאיוותה נפשי. פלאי פלאים ממש.

מישהו אמר לי שזה בזכות שאני נוסע בשביל הכולל של אבא שלי, וידוע שהרבי מבעלזא היה מכבד את אביו זי"ע, המהר"ד, באופן נפלא ונורא. איני יודע חשבונות, איני מנסה להבין. אני רק מתרגש ומשתף גם אתכם. אבא שלי אמר שזהו גילוי מפעים. ליהודי יש רצון רוחני, הוא רוצה להישמר, רוצה להתחזק, והקב"ה מתעסק עמו, משתעשע עמו ומאיר לו. איזה אושר הוא זה!

(גיליון השגחה פרטית)

היה זה בנסיעה האחרונה שלי לחו"ל כדי לאסוף כסף בשביל הכולל של אבי שליט"א. בפעמים הקודמות מצאתי לי שיטה נפלאה לניצול הזמן: לקחתי אתי לנסיעה את הספר 'בקודש פנימה' על הרה"ק רבי אהרן מבעלזא זי"ע, והייתה לי מזה תועלת גדולה.

מי שקורא בספר הזה נכנס לתוך אטמוספירה אחרת. זהו ספר הנוטף יראת שמים; בכל שורה שם אתה לומד שכל פעולה חשובה לאין ערוך, שכל יהודי הוא עולם מלא; ובספר הזה אלו אינם פתגמים בלבד, אתה נכנס לתוך הכתוב ומרגיש זאת, עד שהמטוס וכל מה שמסביב, הופכים להיות רק רקע לדבר האמתי. כאשר אדם נמצא בדרכים הוא זקוק לתוספת של יראת שמים כדי להתמודד עם כל הנקרה בדרכו, והספר הזה עשה עבורי עבודה מעולה בפעמים הקודמות, לשמירה בכל העניינים.

ביום חמישי האחרון יצאתי לחו"ל. הטיסה הייתה אמורה לצאת בשעה שתים עשרה, ובבוקר עדיין לא היה לי את הספר. בכל הפעמים הקודמות שאלתי אותו מחבר, ועתה הוא לא ענה לי. לאחר התפילה למדתי פרק א' באבות, וכשהגעתי למשנה 'הוה מתלמידיו של אהרן' כיוונתי שתהא הנסיעה לעילוי נשמת הרה"ק רבי אהרן מבעלזא זי"ע, ובזכותו תהיה לי הצלחה ושמירה עליונה בגשמיות וברוחניות.

אכן, הדרך לשדה התעופה הייתה חלקה, כל הבדיקות והכניסות נעשו במהירות, אלא שכאשר הגעתי לשלב האחרון, לצ'ק אין, אמר לי הפקיד: "אין לך מקום במטוס!" לא הבנתי איך קורה דבר כזה. הרי הזמנתי כרטיס אצל סוכן נסיעות. אולם זאת הייתה העובדה. הסוכן סידר לי טיסה, אבל לא מקום בטיסה. "חכה כאן ונראה אם יש לך מקום", אמר לי הפקיד, וכך הצטרפתי לעוד עשרה אנשים שעמדו וחיכו גם הם לראות אם נשאר להם מקום. התפללתי לה' שאוכל לנסוע, והנה כעבור כמה דקות ניגש

רוצים לקבל את 'לקראת שבת' מדי שבוע ישירות למייל? **שלח מייל ל- dirshu@dirshu.co.il**

רבינו קם מכסאו, פסע לעבר ארון שעמד בפנית החדר והחל נובר בו. האברך שמח, כי הבין שרבינו עומד לחשוף בפניו איזשהו מסמך בנושא שעליו דיבר איתו. אולם שמחתו לא ארכה זמן רב...

האברך שמח, כי הבין שרבינו עומד לחשוף בפניו איזשהו מסמך או מכתב וכדו' בנושא שעליו דיבר איתו. אולם שמחתו לא ארכה זמן רב.
רבינו שב למקומו, ובידו... חפיסת כדורי הרגעה!
"את זה תיקח, אחד בבוקר ואחד בערב", אמר לאברך ההמום, ויותר לא הוסיף.

(באר בשדה)

פעם אחת נכנס אברך אל כ"ק האדמו"ר מבוהוש זצ"ל, והחל לשאול ולברר אצלו אודות פרשיות היסטוריות שונות בעולם החסידות, שעבר עליהן הכלה, וידועות בין החסידים כפרשיות שלא מדברים אודותיהן. האברך הוסיף כי ברצונו להוציא ספר על ענינים אלו.
רבינו לא ענה לו מאומה, אלא קם ממקום מושבו, פסע לעבר ארון שעמד באחת מפנינות החדר, והחל נובר ומחפש בו דבר מה.

הסיפור היומי

עוד באותו לילה סיפרתי זאת לרבי דוד אבוהצירא, והוא התפעל כל כך ואמר: "ה' יחזיר להם על כך פי שלושה!" צלצלתי מיד לאבי המשפחה, שהתרגש מאוד למשמע הדברים. לאחר חודש הוא מתקשר אליי: "הרב זאיד, אתה לא תאמין!"

הקב"ה לא נשאר חייב למי שמוסר נפש עבורו

הם ישוּבו לביתם. "טוב, אם הם עוזבים הערב, אני מוכן להתפשר", אמר האב שדאג לקדושתם וחינוכם של עולליו הרכים.
הם עולים במעלית בהתלהבות, נכנסים לחדרים הממוזגים ורצים למרפסת לצפות בנוף. "אבא, בוא תראה את הבריכה, איזו גדולה!", אומר אחד הילדים. האב מגיע למרפסת ומזדעזע שוב ממראה עיניו. הבריכה איננה סגורה ומקורה כפי גדרי הצניעות הנדרשים. וזה עוד לא הכל. כשירדה המשפחה לחדר האוכל, היא מגלה שבאוכל לא בכשרות שהובטחה להם. לבסוף נתברר, כי הנופש בבית המלון אכן היה מיועד לחרדים, אך כיוון שהמלון לא מילא את מכסת האנשים שרצה, הוא פתח את שעריו לציבור הרחב.
האב לא ידע את נפשו. הוא צלצל אלי מיד, "ממשיך הרב חיים זאיד, ושאל מה לעשות. השבתי לו, כי זהו ניסיון קשה, אך ודאי שמן הראוי לעזוב את בית המלון. האב הוסיף להסביר לי את התלבטותו, שהרי אם יעזוב הוא את הנופש, הוא מאבד את כל ה-12,000 ששכר שילם. אמרתי לו, כי אני בדיוק בדרך לנהריה אל רבי דוד אבוהצירא שליט"א, ואספר לו על כך, אך אמרתי לו, כי יש לו ניסיון גדול ואם יעשה מסירות נפש לכבוד ה' - ודאי לא יפסיד".

האב, שהיה ירא שמים וידע לחשב את ההפסדים ברוח ובנפש מול ה'רווחים' מהנופש, החליט, כי הוא מוכן לוותר על 12,000

המעשה המדהים דלהן אירע למשפחה חרדית המתגוררת בשכונת 'קריית הרצוג' שבבני ברק. אותה משפחה, כמו משפחות רבות, תכננה מספר חודשים טרם הגיע הקיץ, יציאה לנופש בבית מלון. אבי המשפחה שהיה אדם ירא שמים המקפיד על קלה כבחמורה, בירר על מספר מלונות בארץ שהם מתאימים לרוח משפחתו.
לאחר מספר בירורים, סגר האב עם אחד מבתי המלון שייחד מספר ימי נופש לציבור החרדי, הכוללים הפרדה מלאה בשעות פעילות הבריכות, אוכל בכשרות מהודרת ואוירה רוחנית טובה, בה תוכל המשפחה גם לנפוש ולהחליף כוחות, וגם לשמור על קדושת הילדים והמשפחה. העסקה נסגרה והאב שילם בכרטיס אשראי עבור ארבעה ימי נופש לכל משפחתו 12,000 ₪.
חופשת הקיץ החלה ותאריך הנופש הגיע. כולם קמו מוקדם עם שחר בהתלהבות הכניסו את התיקים והמזוודות והחלו בנסיעה לחופשה. ההתרגשות הייתה רבה, ולאחר מספר שעות של נסיעה הם הגיעו אל היעד. המזוודות הורדו מהרכב, והם שעטו בשמחה אל לובי בית המלון.
בעודם ממתינים בלובי לקבלת מפתחות החדרים, מסתכל האב סביבו ונדהם. הוא ניגש למנהל ושאל: "סליחה, הלא אמרתם, שזה נופש לציבור חרדי?!" המנהל התנצל וסיפר, שאמש בשעת לילה הגיעה משפחה שנתקעה ללא מלון, אך אל דאגה, עוד היום

36,621 ש"ח! הברכה של רבי דוד אבוחצירא ממש התקיימה". שמחתי מאוד לשמוע על כך, אך אז המשיך האב ואמר: "אבל רבי דוד הבטיח שאקבל פי 3, אם כן, הייתי אמור לקבל 36,000 ש"ח ומדוע קיבלתי עוד 621 נוספים?". נדהמתי משאלתו. אך אמרתי לו, שיחשב גם כמה עלה הדלק הלוך-חזור וכמה הוצאות הוציא בדרך על הקניות, כי בוודאי ה' מחזיר על מסירות נפש עד השקל האחרון.

הוא הוציא את פירוט החיובים של כרטיס האשראי, בדק ונדהם לגלות: "300 ש"ח הוצאתי על הדלק ו-320 ש"ח נוספים הוצאנו על קניות בסופר בדרך לבית מלון. מדהים! יחד זה יוצא 620. אבל עדיין" - הוא המשיך לשאול - "אם כך הייתי צריך לקבל החזר משמים של 36,620 מחברת הביטוח, ומדוע קיבלתי עוד שקל נוסף?"

חייכתי ואמרתי לו שינסה להיזכר, אולי קנה עוד משהו מאוד קטן בשקל בדרך לבית המלון. הוא חשב קמעא ונעתקה נשמתו: "נכון, זה מדהים! טרם נסיעתי למלון, קניתי לבני מסטיק, שעלה שקל, בחנות ליד ביתי".

התפעלתי אף אני מההשגחה ואמרתי: ראה כיצד בורא העולם לא נשאר חייב ומשלם שכר, למי שמוסר נפשו עבורו. (גיליון 'דבר המלך')

ושקלים ובלבד שילדיו ומשפחתו ישמרו על קדושת וטהרת נפשם. הוא כינס את בני המשפחה והסביר להם בנחת את הבעיות הרבות בבית המלון הזה. וכי אין לה' נחת רוח מנופש שכזה. לבני המשפחה, ובפרט לילדים הרכים, היה קשה מאוד עם הבשורה, אך אף הם שקיבלו חינוך בקדושה מאביהם, הבינו, כי אין להם מה לעשות במקום הזה, והשלימו עם ההחלטה באהבה. הם ארזו את החפצים וחזרו בחזרה ל'קריית הרצוג'.

"באותו לילה, סיפרתי זאת לרבי דוד אבוחצירא", ממשיך הרב זאיד, "ורבי דוד התפעל כל כך ואמר: ה' יחזיר להם, על כך פי שלושה בעזרת ה'". מיהרתי להתקשר לאב המשפחה ולספר לו על הבטחתו של רבי דוד. האב שמח ובישר זאת למשפחתו, שעמדו בניסיון בגבורה.

לאחר חודש ימים, מתקשר אליי האב ומספר לי: "הרב זאיד, אתה לא תאמין!"

מה קרה? שאלתי. "לפני כארבע שנים נגנב לי הרכב, וחברת הביטוח טענה כי היא לא תשלם על כך, מפני שבדיוק ביום הגניבה נגמר לי הביטוח. אני טענתי שהם טועים, מפני שהביטוח נגמר ביום למחרת, אך מאז לא קיבלתי דבר. והנה, היום הם מתקשרים אליי ומספרים לי כי אכן הייתה להם טעות, הם התנצלו והעבירו לחשבוני סכום של

יהלומים מגדולי ישראל

"לפתע התקרבה אלינו עוברת אורח והחלה לצעוק... ניסיתי להמשיך בדרכי יחד עם הרבי ולהתעלם ממנה ומצעקותיה, אך הרבי לא הסכים. הוא החזיק בזרועי, ולא נתן לי להתקדם"

"מידות מעל הכל"

בתפקידי, שהרי מתפקידו של גבאי גם למנוע אירועים שכאלו, אך לא יכולתי לעשות מאומה, שהרי הרבי מנע בעדי מלכת. בנוסף חששתי גם על כבודו של מרן זי"ע, מחמת אנשים שעמדו מסביב והתבוננו באירוע הדרמטי והמביך.

בשלב מסוים צעקותיה פסקו ושקט השתרר. הרבי זי"ע אמר: "תודה רבה! יום טוב" [א'שיינעם דאנק, א'גוטען טאג איך] והתחיל לחצות את הכביש.

הייתי נרעש, לבי פעם מהטראומה שחוויתי, אך הרבי המשיך ללכת בהליכתו השלווה והנמרצת כאילו לא אירע דבר.

לאחר שהתרחקנו מעט, אמר לי הרבי: "זי איז נעבעך נישט געזונט. איך קען איר נישט העלפען. חאָטש איר אויס הער'ן!" (המסכנה אינה בריאה. אינני יכול לעזור לה, לפחות להקשיב לה...), ואני קיבלתי המחשה חיה למשפט שהיה שגור תמיד בפיו של הרבי: "מידות מעל הכל!".

(ביטאון 'נחלתנו')

סיפר אחד ממשמשיו של כ"ק האדמו"ר בעל ה'נתיבות שלום' מסלונים זצ"ל:

"ליוויתי פעם את הרבי זי"ע לבקר יהודי שהיה מאושפז בביה"ח 'ביקור חולים'. ירדנו מהמכונית מול בית החולים והיה עלינו לחצות את הכביש ולהיכנס לבניין 'ביקור חולים'.

טרם הספקנו להתחיל ללכת, ניגשה עוברת אורח והחלה לצעוק לכיוון הרבי. ניסיתי להמשיך בדרכי יחד עם הרבי ולהתעלם ממנה ומצעקותיה, אך הרבי לא הסכים. הוא החזיק בזרועי, ולא נתן לי להתקדם.

ניכר היה שמדובר באשה הסובלת ממחלת נפש ל"ע. היא עמדה ושפכה בחימה שפוכה את טענותיה על כל העולם. כה מהיר וחטוף היה דיבורה, ואפילו לא הצלחתי להבין כמעט דבר מדבריה.

התמלאתי פחד שמא בחמת זעמה תתנפל על הרבי ולפיכך הייתי בלחץ גדול. הייתה לי באותה עת גם הרגשה שאני מועל

ראשי הישיבה ניסו להניא אותו מכוונתו: "זה לא פשוט להיכנס לישיבה הזאת, יושבים בעלי כשרונות, המחוייבות שם גבוהה מאוד". אך הבחור התעקש: "אני הולך אך ורק לשם!"

כשהקב"ה רוצה, גם הכישלון עצמו יכול להביא את ההצלחה

את הבחור עם הרגשה טובה, והמשיך לשוחח עמו מעט בלימוד: "רבי עקיבא איגר שואל כך וכך..." - הוא הרצה באוזני הבחור את הקושיא בבהירות ובנעימות, ואף הוסיף שני 'מהלכים' באחרונים בנוגע לקושיא ולתירוץ עליה. "טוב, שיהיה בהצלחה", סיים.

תוצאות המבחן היו ברורות... בפנים עצובות פנה הבחור לכיוון 'אור ישראל'. פתאום החלה ההכרה לחלחל בו, זה לא קל להתקבל. אם כאן המבחן כך, אז ב'אור ישראל' מה יהיה? בטחו בה עדי עד, יהיה טוב.

שעת המבחן הגיעה, מיודענו נכנס לחדרו של ראש ישיבת 'אור ישראל'. זה הלך בערך כך:

ראש הישיבה: "נו, מה אתם לומדים?"

הבחור: "פרק האומנין".

ראש הישיבה: "אה, בטח אתם מכירים את קושיית ר' עקיבא איגר על סוגיא פלונית..."

הבחור: כן, רבי עקיבא איגר שואל, ש... " (כפי שהוא שמע זמן קצר קודם לכן מראש הישיבה ההיא)

ראש הישיבה: "נו, את התירוץ אתם גם כן יודעים?"

הבחור: "כן, הוא מתרץ, ש..."

ראש הישיבה: "יפה! ואולי יש לכם איזו קושיא טובה על הרעק"א הזה?"

מיודענו: יש כאן שאלה חזקה של רבי... והוא מסביר כך וכך...
ראש הישיבה: "יפה מאוד! יש לכם עוד מהלך טוב בעניין הזה?"

הבחור: "כן, יש כאן גם מהלך אחר של רבי..." (כנ"ל - כפי ששמע בפירוט ובבהירות ממש חצי שעה קודם לכן מראש הישיבה הקודם שבחן אותו) והבחור התקבל!

שש שנים ישב הבחור והתמיד, עלה ונתעלה במאמץ כביר, בעקשנות עצומה התגבר על כל המכשולות, התעלה על כל היכולות, בניגוד לכל הציפיות. לא היתה עין שלא דמעה תחת חופתו. היום הוא מכהן פאר כרב וכמו"צ באחד היישובים.

(משנתה של תורה תזריע תשע"ד)

להלן מעשה נפלא שסיפר הרה"ג ר' יוחאי אשכול שליט"א בשיעורו, כפי ששמע מכלי ראשון ומובא כאן כמעט כפי ששמענוהו מפיו:

היתה זו קבוצת אברכים שעסקו בהצלת נפשות צעירות בניסיון להעבירם לעולם הטהרה, הישיבות הקדושות. היתה הצלחה בידם והצליחו להגביר השפעתם הטובה על משפחה חילונית גמורה שבה לאבי המשפחה רגש חם לעניינים שבקדושה, והשכיל להבין את הצורך בקדושת התורה, ובנם, עלם חמודות צעיר נרשם לישיבה קטנה מן המובחרות.

בכשרונותיו היה ממוצע ומטה, יכולותיו הלימודיות אינן מן המשופרות, אך איכשהו הוא הולך ושורד את שלוש השנים בישיבה הקטנה, והנה הוא עומד בשיעור ג', מתחילים לדבר על ישיבות גדולות, והבחור מתחיל לפתח שאיפות. תוכניותיו הן להתקבל ללא פחות מישיבת 'אור ישראל' המפורסמת. הוא עמד על כך בכל יכולותיו העיקשות. "אני הולך רק לישיבה זו".

ראשי הישיבה ניסו להניאו מעקשנותו. "זה לא פשוט, זה לא הולך ככה. כל אחד והישיבה המתאימה לו. לא קל להתרגל, זו ישיבה בה יושבים כשרונות, המחוייבות שם גבוהה מאוד". אך הלה בעקשנותו: "אני הולך אך ורק לשם".

משראה ראש הישיבה שאין עם מי לדבר, אמר: טוב, לכל הפחות נשכנע אותו להבחן ליתר ביטחון בישיבה נוספת. לזה הסכים מיודענו, ואכן נקבעו לו שני מבחנים, מבחן אחד לשעה 3:30 בישיבה אחרת, ואחר כך ב-3:30 בדיוק עליו להתיצב בישיבת 'אור ישראל'.

כבר סיכמנו שיכולותיו הלימודיות היו בינוניות, וכשהוא ניגש למבחן בישיבה הראשונה הוא מיד נכשל. כך זה היה נראה:

ראש הישיבה: "נו, מה אתם לומדים?"

הבחור: "פרק האומנין".

ראש הישיבה: "אה, בטח אתם מכירים את קושיית רבי עקיבא איגר על סוגיא פלונית..."

הבחור גמגם משהו במבוכה.

ראש הישיבה כבר קלט את התמונה, אולם ביקש להשאיר

רוצים לקבל את 'לקראת שבת' מדי שבוע ישירות למייל? [שלח מייל ל- dirshu@dirshu.co.il](mailto:dirshu@dirshu.co.il)

היה זה בשעה 6:00 בערב. עליתי לביתו של הגאון הגדול רבי מרדכי גרוס שליט"א, שהיה פוקד את ציונו של הגר"א בימי אלול, לבקש מאיתו שיחוס נא עלי ועל נפשות ביתי ויבקש מחילה מהצדיק

ובדיוק באותם רגעים שבקשת המחילה שלי נשמעה על הציון, אירע הנס...

באותם רגעים ממש עלה בני על אוטובוס המוביל נוסעים לעיר מגורי אביו, ובהיותו שם פגש בו חבר נעוריו שלמד אתו לפני כמה שנים בתלמוד תורה.

בראות החבר את מראהו הפוחז של בני, פתח פיו וגער בו: "דו משוגענער! (משוגע שכמותך) וכי ירדת מדעתך?! מדוע הינך נראה כך? וגם אם אין לך חשק כל כך לעסוק בתורה וכו' - מדוע תשחית את תואר פניך ומראה לבושך... וכי נראה לך שתרוויח משהו מהשערות הגדולות העומדות לך בקידמת ראשך? וכי תרוויח משהו מלבושך הקצר?... וכה הוסיף לייסרו בשבט פיו, כי טיפת 'עולם הזה' לא ירוויח מכל השטויות הללו.

ואכן, בבואו הביתה ביקש בני מיד שאתן לו 'טלית קטן' חזרה ללבשו, גם ביקש שאגלח את הררי שערותיו... ושוב היתה לו 'א' אידישע צורה' (צורתו היהודית) עד עצם היום הזה (וראה נא את גודל הנס, כי זה פשוט שאם המשגיח או ההורים היו גוערים בו באופן כזה, לא היו הדברים משפיעים עליו כלל, אבל מכיוון שהדברים יצאו מפי חברו מנוער, הבין הנער כי לא 'לחנכו' בא). ללמדך עד היכן כוחו של דיבור, ק"ו בדיבור רע על 'גדולים', כי בסך הכל ישבו להם כמה צורבים צעירים שאינם נוגעים בקצה קצהו של גדולי ומאורי הדור, ואעפ"כ השפיע דיבורם באופן נורא כל כך, על כן כל שומר נפשו ירחק מכך.

(באר הפרשה דברים תשע"ח)

סיפר הגה"צ רבי אלימלך בידרמן שליט"א: לפני כשבוע בצאתי מתפילת יום כיפור קטן בער"ח מנ"א שנה זו [תשע"ח], סיפר לי איש יהודי - צדיק בדרכיו וחסיד בכל מעשיו, מרביץ תורה ויראה נודע בשערים, כי לפני כמה שנים אירעה צרה בביתו: בנו בן השלוש עשרה החל יורד מדרך היהדות מטה מטה...

ב'רגע של אמת', סיפר, התבוננתי בנעשה וחשבתי על מה עשה ה' לי ככה, בחור צעיר בא מבית טוב וחשוב, לומד במוסדות חינוך הטובים ביותר, מדוע הוא סר מהדרך? עד שנזכרתי, כי בבחרותי ישבתי פעם עם כמה חברים חשובים מאד, ובדעתנו העניה פתחנו פינו לדבר על קודש הקדשים הגר"א מווילנא, כי חשבנו שבזה נעשה יותר 'לחסידים'... עתה ידעתי בשל מי הסער הגדול הזה!

היה זה בשעה 6:00 בערב. עליתי לביתו של הגאון הגדול רבי מרדכי גרוס שליט"א, שהיה פוקד את ציונו של הגר"א בימי אלול, לבקש מאיתו שיחוס נא עלי ועל נפשות ביתי ויבקש מחילה מהצדיק למען ייטב לנו. אמר לי רבי מרדכי: בשנה זו כבר הייתי על ציון הקודש, אבל מכיר אנכי יהודי חשוב הנמצא בקרבת מקום, לכה ואשלחהו כ'שליח' מיוחד עבורך.

ואכן השליח מיהר לקיים שליחותו. באותו זמן שהיה על הציון, הראה השעון על 6:30. והנה,

האם ניתן לתפוס מקום באוטובוס עבור אדם שעדיין לא עלה ולא שילם?

משולחנו של הרה"ג רבי מרדכי הלוי שוורצבורד שליט"א מורה הוראה 'נאות שמחה' - מודיעין עילית

תשובה: אין זכות לתפוס מקום יותר ממקום אחד שעליו שילם, ולכן יכול כל העולה קודם לתפוס ולשבת במקום. והטעם, שהנה בחור"מ סי' ק"ה נפסק שהתופס מנכס הלוה עבור בעל חוב שהלוה חייב לו, וע"י תפיסתו לא ישאר לבעלי חובות נוספים נכסים לגבות מהם - לא קנה, ורק אם חייב הלוה גם לתופס מועילה תפיסתו

שאלה: עליתי לאוטובוס עמוס ואני רואה בחור שיושב ולידו מקום ריק, שאלתי אותו אם אפשר לשבת לידו והוא אמר לי שהמקום תפוס לחברו שעתיד לעלות בתחנת היציאה מהעיר. האם אפשר לתפוס מקום לאדם שעדיין לא עלה ולא שילם, או שאין זכות לתפוס מקום ומותר לי לשבת במקום הריק?

לחברת הנסיעות והיא משכירה אותו לנוסעים עבור תשלום, פשוט שאין זכות לאדם לתפוס מקום ולמנוע ממי ששילם לקבל את זכותו, ואף שתופס עבור חבר שעתיד לעלות ולשלם, מ"מ כל זמן שאותו חבר לא שילם אין לו שום זכות במקום ואין לו רשות למנוע מנוסע אחר לשבת במקום זה.

אמנם, אם כבר שילם עבור חברו, ושומר לו מקום כדי שיעלה, יתכן שמועיל לתפוס עבורו מקום גם על חשבון אחרים שלא ישאר להם מקום. ואף להפוסקים שאין בע"ח יכול לתפוס יותר מחובו, כאן עדיף, כיון שהוא קנה זכות של שני מקומות ורשאי לזכות בהם עבורו ועבור חברו.

עבור הבעל חוב השני. ונחלקו הפוסקים האם יכול לתפוס רק כפי הסכום שהלוה חייב לו [כ"ד הב"ח והסמ"ע והנתיבות], או גם יותר ממה שחייבים לו [כ"ד הב"י וש"ך וקצוה"ח]. ולפי"ז יש לדון לכאורה אם יוכל הנוסע לתפוס שני מקומות, עבורו ועבור חברו, כאשר ע"י תפיסתו הוא מונע מנוסע אחר לקבל מקום.

אך באמת נראה שבנדון השאלה וודאי שאין לו זכות לתפוס, שכן תפיסה מועילה רק כשתופס מציאה והפקר עבור חברו, שיש זכות לכולם לקחת מזה, או כשתופס מנכסי הלוה עבור אדם שהלוה חייב לו ונכסיו משועבדים אליו, ובוזה יש חילוקי דינים מתי מועיל כשמפסיד לאחרים. אבל מקום באוטובוס ששייך

דקה מתוקה - 60 שניות מרתקות על הדף היומי

מי אמר למי: "על כל לעיסה ולעיסה הרהר בדברי תורה"?

כתובות דף מז

ויענך וירעיבך

ויתפרנס, על כל מוצא פי ה', כלומר כשבשעת אכילה יהרהר בדברי תורה, שהוא מוצא פי ה' יחיה האדם, אז יחיה אדם ויתפרנס במעט שיאכל שיתברך המזון שבמעיו על הרהורו בדברי תורה, ע"כ.

בספר היא שיחתי (ח"ב עמ' תתנג) מובא ביאור מהגר"ח שמואלביץ זצ"ל על הגמ' בנדה (ל:): שדורשת את הפסוק (איוב כט ב) "מי יתנני כירחי קדם" שאין לך ימים שהאדם שרוי בטובה יותר מאותן הימים שהעובר שוהה במעי אמו, שאוכל ממה שאמו אוכלת שותה ממה שאמו שותה ומלמדין אותו כל התורה כולה. אמר רבי חיים, "לי לוקחת ארוחה שלוש דקות, עובר במעי אמו גם לזה אינו צריך, הוא לומד תורה בלי הפסקה, על זה אומר איוב: מי יתנני כירחי קדם".

(קב ונקי)

ויענך וירעיבך ויאכילך את המן אשר לא ידעת ולא ידעון אבותיך למען הודיעך כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא פי ה' יחיה האדם.

במגיד מישירים (למרן הבית יוסף - פרשת עקב) מובא מה שאמר לו המגיד בליל שבת י"א לאלול, וז"ל:

"ה' עמך וכו' רק כי תדבק בי וביראתי ובמשניותי לא תפריד מחשבותיך אפילו רגע אחד, ותמאס הנאות העולם והזהר מלהתענג במאכל ובמשתה רק כאשר הורתיך.

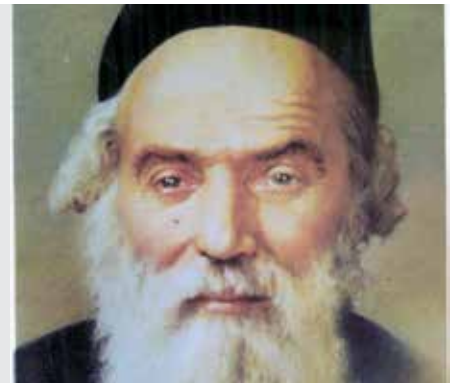
"ואחר שזכית להיות כ"כ בתענית ראוי לך להתנהג בקדושה ובטהרה, וכשאתה אוכל על כל לעיסה ולעיסה הרהר בדברי תורה ובכן יהיה המאכל קדוש דוגמת הקרבן.

"וזה שנאמר: "כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא פי ה' יחיה האדם", כלומר כשהאדם אוכל לבד לחם בלא דברי תורה לא יתפרנס ויחיה בכך, אבל תדע במה יחיה האדם

077-2222-666 או *4992

קו השיעורים של 'דרשו' - לחייג, ללמוד, לדעת

האם מותר לספר דבר שאינו גנות ברורה אלא יש לו פנים לכאן ולכאן?

הצטרפו אלינו ללימוד היומי בספר חפץ חיים

אומר זאת בלשון שמשמע לשני פנים, ואינו נוטה לצד אחד יותר מהשני [והשומע אינו איש נרגן וכדומה].
ויש לדון מדוע לא הביא ה'חפץ חיים' ספק זה גם בהלכות לשון הרע - האם מותר לספר דבר שיש לו פנים לכאן ולכאן. ב'ביאורים ומוספים' מביאים כי יש שכתב (נתיבות חיים) שייתכן שרק ברכילות יש צד שאסור, משום שמספר זאת לאדם שעליו נאמרו הדברים והם נוגעים לו אישית, ולכן יש חשש שיפרש זאת לגנאי יותר מאשר לשבח, משא"כ בלשון הרע, שמספר לאדם אחר, אין חשש כזה. מאידך, ייתכן שהספק שייך באמת גם לגבי לשון הרע כמו ברכילות, אלא שהח"ח הזכירו רק כאן.

בכלל ב' מהלכות רכילות סעיף ב', אנו למדים על אופן בו אדם מספר לחברו מה שאמר עליו פלוני, אולם בדברים שאמר אותו פלוני אין משמעות ברורה של גנות, אלא ניתן לפרשם גם אחרת. כותב ה'חפץ חיים', כי אם האדם מספר את הדברים באופן שמשמע מדבריו שכוונת פלוני היתה לגנות - בוודאי אסור. אמנם, גם אם הוא אומר זאת באופן שמשמע ממנו שכוונת פלוני לא היתה לגנות - בכל זאת, אם הוא מכיר בחברו שהוא איש נרגן - דהיינו שהוא תמיד דן את חברו לכף חובה, וכל מה שהוא עושה או מדבר, הוא בטוח שהתכוון נגדו, או שיש קצת שנאה ביניהם - גם כן אסור.
ובהגה"ה מסתפק ה'חפץ חיים' מה הדין באופן שהמספר

הדדע הדדע הדדע

מענה לשאלות ב'דף היומי בהלכה' גם באמצעות הדואר האלקטרוני

ניתן להפנות לשאלות בסימן 'לב'
לכתובת daf5609000@gmail.com
והרבנים המשיבים ישתדלו לענות בהקדם לכל פונה

לשמוע ולחשמוע

ברכב, בבית, ובכל מקום..

התקשרו לקו השיעורים של 'דרשו'
וקבלו אלפי שיעורים והרצאות להאזנה

077-2222-666

פרשת השבוע מפי מיטב המרצים

חדשות 'דרשו' ועדכונים

מידע לנבחני 'דרשו'

'גישמאק בלימוד'

הרצאות על מתיקות התורה

שיעורי תוספות לפי סדר 'הדף היומי'

הרצאות לחגים ומועדים

תוכניות מיוחדות

שידורים חוזרים מאירועי 'דרשו'

שיעורי 'הדף היומי'
בעברית, אידיש וצרפתית

שיעורי 'הדף היומי בהלכה'
בבקאות ובעיון

'הפותח בכל יום'
תוכנית יומית עם
סיפורים וחיזוקים

קו השיעורים של 'דרשו' לחייג, ללמוד, לדעת

האם מותר לשבת על ארגז שבתוכו ספרי קודש?

על הספסל אף כשאין מרווח בגובה טפח בין הספרים למושב. ואם הספר מונח על גבי מושב הספסל, אין לשבת עליו אף אם הספר מונח 'בעמידה'; אולם, ספסל המחולק למושבים נפרדים, שניתן להעלותם ולהורידם זה בלא זה, ועל אחד מהם מונח ספר - מותר לשבת על המושבים האחרים. [משנ"ב מ, יג; ביאורים ומוספים דרשו, 26 ו-28]

ספסל העשוי בצורת ארגז, ומונחים בתוכו ספרי קודש - נחלקו הפוסקים אם מותר לשבת עליו; אך אם יש בתוכו מרווח בגובה טפח (8-9.6 ס"מ, לשיטות השונות) המפריד בין הספרים למושב, אין להחמיר בכך. ואם מונחות בתוך הספסל תפילין, רצוי להחמיר אף באופן שיש מעליהן מרווח בגובה טפח. ואם נפח הארגז הוא ארבעים סאה (כ-576-330 ליטר, לשיטות השונות) או יותר, נחשב הארגז כמקום בפני עצמו, ומותר לשבת

האם מותר לאכול עם תפילין?

שהסתפק אם היתר זה של אכילת עראי עם התפילין, הוא רק למי שלבוש בתפילין במשך כל היום, וכפי שהיה נהוג בעבר, או גם לאלו המניחים אותן למשך תפילת שחרית בלבד, כנהוג בימינו. והיו מגדולי הדורות שסברו שהיתר זה הוא אף למניחים בתפילת שחרית בלבד; ויש שהורה, שרצוי להחמיר בדבר. [שו"ע מ, ת, ומשנ"ב יז-יט; וראה ביה"ל ד"ה וחוזר; ביאורים ומוספים דרשו, 31]

חכמינו ז"ל גזרו שהלבוש בתפילין לא יאכל 'אכילת קבע', מחשש שבמהלך סעודתו ישתכר, וינהג בצורה המבזה את התפילין. והלבוש בתפילין במשך כל היום, יחלצן לקראת סעודתו, ויתירן בסמוך אליו למשך הסעודה, כדי לשוב ולהניחן לאלתר בסיום הסעודה, לפני ברכת המזון. וראה במקורות, בנוגע לברכה על התפילין כשחוזר ומניחן לקראת ברכת המזון. ו'אכילת עראי' עם התפילין, מותרת, וראה להלן. אולם, יש

מהי 'אכילת עראי'?

ומיני מזונות - הן עוגות וכיוצא בהן, והן תבשילים - אם קבע עליהם סעודה, נחשבת אכילתם כאכילת קבע; ואם לא קבע עליהם סעודה, נחלקו הפוסקים בדינם. ושתיית משקאות בכל כמות שהיא, אינה נחשבת לאכילת קבע, אולם, בנוגע ליי - יש אומרים ששתייתו באופן של 'קביעות', דינה כאכילת קבע. [משנ"ב מ, כ; ביאורים ומוספים דרשו, 32]

כאמור, 'אכילת קבע' עם התפילין, אסורה, ו'אכילת עראי' מותרת. גדרה של אכילת עראי, מפורש בהלכות סוכה, לענין היתר אכילת עראי מחוץ לסוכה: אכילת לחם בכמות הפחותה מ'כביצה' (45-53 סמ"ק, לשיטות השונות), או פירות, בשר, דגים ומאכלי חלב בכל כמות שהיא. ואם הבשר והדגים או מאכלי החלב מהווים את עיקר הסעודה - ובלשון הפוסקים: "קבע עליהן סעודה" - ראוי להחמיר ולהחשיב את הסעודה כאכילת קבע.

* אסור לתלות תפילין על מתלה, הן על ידי ה'בתיים' עצמם, הן על ידי הרצועות. ואסור אף לאחוז את רצועות התפילין באופן שהפית תלוי באוויר, אלא אם כן הדבר נעשה לצורך הנחתן.
* מנהג קדום בישראל, שמי שנפלו תפילין מידי על הקרקע, ללא כיסוי, צם יום אחד לשם תשובה, כיון שהנפילה היא רמז משמים שעליו לשוב בתשובה.
* במקרים מסוימים, ההלכה דורשת לכסות תפילין, מזוזה וספרי קודש, בכיסוי כפול, המכונה 'פְּלִי פְּתוּךְ פְּלִי'. ולפחות אחד מהכיסויים צריך להיות כזה שאינו מיוחד לחפץ המכוסה.

מה שלמדנו לפני מאה ימים:

כיצד יש לנהוג במחלוקת בין הפוסקים לתורת הקבלה?

בלתי מוכרעת בגמרא או בפוסקים, ובעלי הקבלה מכריעים, יש לנהוג כדבריהם. ד. דין שנזכר רק בתורת הקבלה, יש לקיימו, אך אין לחייב אחרים לקיימו.
ונחלקו האחרונים אם 'תורת הקבלה' לענין זה, כוללת רק את ספרי הזוהר הקדוש ודברי חכמינו ז"ל, או גם את דברי האריז"ל, וכיוצא בהם.

בהלכות רבות, קיימת מחלוקת בין הגמרא והפוסקים לבין תורת הקבלה, ובספר 'כנסת הגדולה' כתב כללים אחדים בנוגע להכרעת ההלכה במקרים אלו, והמשנה ברורה העתיק את דבריו. א. כשאין בצדדי המחלוקת קולא וחומרא, יש לנהוג כדברי הגמרא והפוסקים. ב. כשיש בצדדי המחלוקת קולא וחומרא, יש להחמיר, בין אם הדעה המחמירה היא דעת הגמרא, ובין אם הדעה המחמירה היא דעת בעלי הקבלה. ג. דין שיש בו מחלוקת

[משנ"ב מב; ביאורים ומוספים דרשו, 50]

רוצים לקבל את 'לקראת שבת' מדי שבוע ישירות למייל? שלח מייל ל- dirshu@dirshu.co.il

הלוח היומי

כ"ה מנחם אב | רבי יששכר דב בעריש ב"ר
אריה יהודה לייב זצ"ל, אב"ד זלוטשוב,
בעל מבשר צדק, בת עיני ועוד

יארצייט:

תקנ"ה: רבי יששכר דב בעריש ב"ר אריה יהודה לייב זצ"ל, אב"ד זלוטשוב, בעל מבשר צדק, בת עיני ועוד.
תקצ"ד: רבי אברהם חיים ב"ר נפתלי צבי (מרופשיץ) זצ"ל, מלינסק.
תקצ"ט: רבי יעקב משולם ב"ר מרדכי זאב אורנשטיין זצ"ל, אב"ד לבוב, בעל ישועות יעקב.
תר"ט: רבי יוסף דוד ב"ר צבי אריה לנדא זצ"ל, האדמו"ר מאליק.
תשכ"ג: רבי אלעזר ב"ר מנחם מנדלוביץ זצ"ל.
תשכ"ה: רבי חנוך ב"ר שמואל בורנשטיין זצ"ל, האדמו"ר מסוכוטשוב, מקים חסידות סוכוטשוב לאחר השואה.
תשל"ט: רבי שמואל ברוך ב"ר דב בער אליעזרוב זצ"ל, בעל דבר שמואל.
תשנ"ד: רבי משה ב"ר ברוך הגר זצ"ל, מאנטוניה.

גם כשאתה רעב... תברך לאט

הגה"צ רבי שמשון פינקוס אמר: האדם הרגיל, כשהוא רעב, ראשו מתבלבל עליו לגמרי, ואוי לה לאותה ברכה העומדת כנגדו ומעכבתו רגע מלאכול... הרי הוא טוחנה לחתיכות קטנות ובולעה ולא נודע מקומה... אבל מי שיש לו סבלנות להודות כראוי לבוראו ואכילתו בקדושה וטהרה - שולחנו הוא כשולחן המקדש, ועל ראשו כתר ועטרה.
(תפארת שמשון ח"ב, תרומה עמ' שכא)

נשתדל לברך את ברכות הנהנין לאט, מיילה במילה, ובכך תהיה הברכה כתקנה ונוכה לקדש את המאכל

לפתוח את היום בטוב...

הצטרף אלינו וקבל את המייל היומי של 'דרשו'
'הפותח בכל יום' לתיבת המייל שלך

ככה מתחילים יום טוב במיוחד

סיפורים • חיזוקים • הלכה יומית • כתבות וראיונות • פרשת שבוע

להצטרפות נא שלחו מייל לכתובת

dirshu@dirshu.co.il

לתשומת לבכם: התמונות המוצגות כאן יש עליהם זכויות יוצרים ואין להשתמש בכל שימוש שהוא ללא היתר בכתב

העלון מופץ לזיכוי הרבים, אנא הימנעו מקריאה בשעת התפילה וקריאת התורה

דרשו | רח' הקבלן 45 ירושלים | 02-5609000 | לשאלות ופניות בכל נושא: dirshu@dirshu.co.il